

Bilinen bir gerçek vardır: İnsanoğlu, çok rahatça "teşekkür ederim" ya da "rica ederim" diyebiliyor, ama "özür dilerim" demekten kaçınıyor. Bu söz ağrımıza gidiyor

nedense. Ağzımıza almaktan mümkün olduğunca kaçınıyoruz. Yaşamımız boyunca kim bilir kaç kez teşekkür etmemize, rica etmemize karşın özür dilememiz çok sınırlı kalıyor. Oysa özür dilemek de, insanı insan yapan değerlerden, erdemlerden biridir. Boşuna söylememişler: "Hatasız kul olmaz" diye. İnsanı ya bilerek ya da bilmeyerek hepimiz hata yapabilir, yanlış bir davranışta bulunabiliriz. Önemli olan, işte böyle bir durumda özür dilemektir. Ve bilinmelidir ki, özür dilemek, kişiyi ne küçültür belki büyütür. Ama kesin insana fazilet kazandırır.

Kelime anlamı itibarıyla özür dilemek; özrünü kabul etmek, hatalı olduğunu karşı tarafa beyan etmek ve af dilemektir. Dünya üzerinde birçok millet için geçerli bir nezaket kuralıdır. Hatalı olduğunu anlayıp özür dilemesini bilen bir insan gerçekten güçlü ve yüce bir insandır. Özür dilemeyi gururuna yediremeyen ve bu acizliğini fiziksel gücü ile kapatmaya çalışanlar ise aslında biçare zavallılardır.

Özür Dilemek büyük bir erdemdir. Bir yıl içerisinde kaç kişiden özür diledik acaba? Yoksa hiç dilemedik mi? Nasıl yani? Hiç mi kusur işlemedik? Yoksa ağrımıza mı gidiyor bu iki kelimeyi kullanmak? Oysaki hatasız insanın olmadığını hepimiz biliyoruz. Ama nedense o sihirli sözcükleri kullanmak nefsimize çok zor geliyor. Aslında gönül ister ki insan hiçbir zaman özür dileyecek duruma düşmesin. Ama "Beşer şaşar" işte. Peygamberlerden başka hiçbir insan dört dörtlük ve mükemmel bir şekilde yaratılmamıştır.

VAKTİNİZİ ALDIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM BANA VAKİT AYIRDIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM

Yaşadığımız toplumsal hayatta farklı kültür mensup insanlar birbirleriyle isteseler de istemeseler de ailede, okulda, işyerinde, sporda, sosyal ve kültürel hayatta bir iletişim içine girmektedir. Hemen hemen her toplum, özellikle modern toplumlar ve gelişmiş ülkeler çok kültürlülük gibi kavramlarla daha yakından yüzleşmeye başlamıştır. Hâl böyle olunca, insanların birbirlerinin farklılıklarını tanıması, hassasiyetlerini bilmesi karşılıklı diyalog sürecinde bir takım sıkıntıların olması da kaçınılmazdır. Nitekim Kur'an'ın, "Biz sizi kabilelere ayırdık, birbirinizle tanışsınız diye..." ifadesi de bu gerçeğe işaret eder.

Dünyada barınma ve değer sistemleri özür dilemeyi bir mecburiyet, gereklilik olarak benimsemişlerdir. Dünyanın hiçbir yerinde hiçbir toplumda görgü ve nezaket kurallarının göz ardı edildiğini söylemek mümkün değildir. İlkel kavimlerin bile kendine göre şekillendirdiği bir takım ahlak, görgü ve nezaket kuralları hep varolagelmıştır. Bu bağlamda selamlaşma, tanışma, konuşma, yeme-içme, giyim-kuşam, karşılama, uğurlama, acı ve mutluluğu paylaşma teşekkür etme, özür dileme var olan nezaket kuralları arasında bulunmaktadır. İnsanların günlük hayatta uymak zorunda oldukları nezaket kuralları çok önemlidir. Teşekkür etmek gibi özür dilemek de bir nezaket kuralıdır. Üstelik kim olursanız olun, hangi makam ve mevkide otursanız oturun özür dileyeceğiniz insanın mutlaka hakkını çiğnemişsinizdir. Kul hakkının önemini de biliyorsanız eğer, özür dilemeniz gerekmektedir. Eğer laf olsun diye özür dileniyor ise bu kez o erdemi, özrü kabul edecek olan göstermek zorunda kalacaktır. Bazen de dilediğimiz özür, kabahatimizden büyük olur.

Toplumumuzdaki görgü kurallarının oluşumunda, dini anlayışın etkisi büyüktür. Dinimiz selamlaşmayı, hasta ziyaretini, hediyeleşmeyi, bayramlaşmayı, yardımlaşmayı

Vaktinizi aldığım için *özür dilerim.*
Kasım ayı bültenini okuduğunuz için *teşekkür ederim.*

REHBERLİK SERVİSİ

ve bunlara benzer pek çok konuyu teşvik etmiştir. Müslümanın özrünü reddetmek mekruhtur. Özü kabul etmek ve kusurları affetmek, Allah ü Teâlâ'nın sıfatlarındandır. İslam dininin de öze ait birçok hadis-i şerif vardır.

"Özür dilemek üzere gelen din kardeşiniz, niyetinde samimi olmasa da, özrünü kabul edin."

"Din kardeşinin özrünü kabul etmeyen, Kevser havuzundan içemez."

"Müslüman kardeşinin özrünü kabul etmemek günahıdır."

"Özü kabul etmeyen, özür dileyenin günahını yüklenmiş olur."

"Allahü teâlâ özür dileyenin özrünü kabul eder."

Arkadaşlarıyla sürekli kavga eden bir genç varmış. Bir gün babası ona çivilerle dolu bir torba vermiş. Arkadaşlarıyla tartışıp kavga ettiğinde, her seferinde bu torba perdeye bir çivi çak, demiş. Genç ilk gün torba perdeye otuz yedi çivi çakmış. Sonraki haftalarda kendi kendini kontrol etmeye çalışmış. Zaman içerisinde çaktığı çivi sayısı azalmış. Nihayet bir gün gelmiş ki o gün çivi çakmamış. Babasına gidip söylemiş. Babası onu yeniden torba perdenin önüne getirmiş. Oğluna; "bugünden başlayarak tartışmayı, kavga etmediğin her gün için torba perdeden bir çivi sök" demiş. Günler geçmiş. Bir gün gelmiş ki, her çivi çıkartılmış. Babası ona; aferin, iyi davrandın. Bu torba perdeye dikkatle bak. Birçok delik var. Artık hiçbir şey geçmişteki gibi güzel olmayacak. Arkadaşlarla tartışıp kavga edildiği zaman kötü sözler söylenir. Her kötü kelime, bir yara yani iz bırakır. Arkadaşına bin defa kendisini affettiğini söyleyebilirsin. Bu izler aynen kalacak ve kapanmayacak. Bir arkadaş, ender bir mücevher gibidir. Seni güldürür, yüreklendirir. Sen ihtiyaç duyduğunda yardımcı olur, dinler. Sana yüreğini açar, özür dilemek bir erdemdir ama daha önemlisi öze ihtiyaç bırakmadan bir dostluk, arkadaşlık ve yaşam sergilemektir.

Sevgili öğrenciler, insanlardan özür dilemek ve teşekkür etmek güzel olanıdır, ama daha güzeli *teşekkürü bol özrü az* olan bir hayattır.

